

Biden a Porošenko - svůj k svému

Autor: The Saker

Začněme tím základním:

Nejdříve začnu vysvětlením. Když mluvím o „Bidenovi“, nemám tím na mysli tu plíseň (abych použil trefný výraz Toma Luonga), která se nedávno dostala do Bílého domu, ale „kolektivního Bidena“, což jsem definoval zde („Kolektivní Biden“ - tzn. součet následujícího: přímé osazenstvo Bílého domu, loutkáři Demokratického národního výboru, válečná lobby, „deep state“, americká nomenklatura, izraelská lobby, „třípísmenkové“ agentury, zábavní lobby („Hollywood“), korporátní média, Big Pharma, americký vězeňsko-průmyslový komplex, vyšinuté feministky, protibělošští rasisté, (skutečně) fašističtí (pseudo)liberálové, atd., seznam je nekonečně dlouhý). S tímto objasněním se nyní podívejme na to, proč by Rusko mělo v roce 2021 přeradit rychlost.

Rusové často říkají, že američtí politici se mění, ale americká politika nikoliv. Na tom je hodně pravdy, viděli jsme to velmi jasně u **Obamy** a **Trumpa**: oba slíbili rozsáhlé změny, a přesto do značné míry pokračovali v politice svých předchůdců, přinejmenším v zahraniční politice. V určitém ohledu byste mohli tvrdit, že to je normální a dokonce žádoucí. Prorežimní volavka by říkala asi něco v tomto duchu: „Nuže, to je normální, priority národní bezpečnosti USA se

nemění s každou administrativou, takže to všechno dokazuje, že bez ohledu na to, co jakýkoli kandidát slíbí během kampaně, jakmile bude jednou v úřadě, uvědomí si tvrdou realitu těchto slov a poté bude jednat podle toho, stejně jako jeho předchůdci“. Tento argument je však naprosto chybný, protože zcela ignoruje vůli občanů USA (nezapomínejme na to, že lidé hlasovali pro změnu pokaždé, když dostali příležitost, ať už to byl Obama nebo Trump), a předpokládá, že pouze ti „zasvěcení“ si uvědomují a vědí, co musí udělat. Tento druh „logiky“ je typický pro elitářství vládnoucích tříd v USA.

Je také ignorována skutečnost, že zatímco jsou američtí prezidenti ve skutečnosti loutky, figurky, tak během své kampaně předstírají opak. Pokud jde o volby, které se v USA konají každé čtyři roky, není to nic jiného, než velkolepá „brainwashingová“ show, jejímž jediným účelem je poskytnout lidem iluzi, že mají moc. **Prezidentské volby by se mohly konat každé 2 roky, nebo dokonce každý rok, ale nic by to nezměnilo na skutečnosti, že USA jsou plutokratickou diktaturou s mnohem menší mocí lidu, než kterýkoli jiný stát na kolektivním Západě.**

Ve skutečnosti je výše uvedený argument jen malým fíkovým listem, který se snaží zakrýt nepopiratelný fakt, že v USA nevládne jedna osoba, ale třída v marxistickém slova smyslu. Osobně této vládnoucí třídě říkám „americká nomenklatura“. Zatímco Obama i Trump předstírali, že chtějí skutečnou změnu, oba tuto šanci ztratili (za předpokladu, že to skutečně chtěli, o čemž pochybuji), neboť neudělali to, co **Putin**, když přišel do úřadu: rozdrtil ruské oligarchy jako třídu (někteří uprchli do zahraničí, někteří zemřeli, někteří o všechno přišli a někteří souhlasili, že budou hrát podle nových pravidel Putina). Obama coby nevýrazný a bezpáteří prodejce automobilů pravděpodobně nikdy ani neuvažoval o tom, že by skutečně podnikl nějaké kroky proti americké *nomenklatuře*. Trump coby pompézní narcista si možná pohrával s myšlenkou, že ukáže, kdo je tady „šéf“, ale to mu vydrželo tak jeden měsíc, dokud americká *nomenklatura* nepřinutila Trumpa vyhodit **Flynn** (všechno, co se dělo potom, už byl jen prudký pád...).

Každopádně jde o to, že bychom neměli očekávat obrovské a rozsáhlé změny od *jakékoli* vlády. Jelikož nejlepším indikátorem budoucího chování je minulé chování, měli bychom předpokládat, že většinou se stane „spíše to stejné, možná ještě něco horšího“. O čem mluvím? Zde je (částečný) seznam „spíše toho stejného“:

Další očerňování Ruska, Rusů a všeho ruského ze strany západních médií (která nejsou tak rozmanitá a lžou jednotněji, o čemž si Goebbels nebo **Suslov** mohli nechat jen zdát!). Můžete si to představit jako „celospektrální rusofobii“.

Ještě více „sankcí“ proti všem ruským zájmům (ekonomickým, politickým, atd.) celosvětově. USA to vidí čistě jako hru, v níž vždy jeden získá a druhý ztratí, kdy jakákoli ztráta ze strany Ruska, nehledě na to, jak okrajová a drobná, je vítězstvím pro anglosionistické impérium.

Návrat k vojenským raketám a leteckým útokům ve stylu Obamovy éry. Pravděpodobně ne na ruské cíle (sice Hillary to podporovala, ale nyní by to bylo mnohem nebezpečnější, než před 5 lety), ale určitě na ruské spojence, jako je Sýrie (včetně útoků na iránské a venezuelské lodě na volném moři).

Opětovné způsobování drobných útrap ruským diplomatům a občanům, stejně jako v Obamově éře. Cílem není dosáhnout něčeho významného, ale spíše ukázat, že „Rusko je slabé a nemůže nám zabránit v tom, abychom s ním zacházeli jako s mocností 3. kategorie“. USA ve skutečnosti nemůžou udělat nic, co by Rusku skutečně ublížilo, takže strýček Shmuel obrátí svůj vztek proti těm několika diplomatům a dokonce i civilistům, které může nechat unést, uvěznit, vyhostit, sankcionovat, vydírat, kterým může vyhrožovat, atd.

Na ruských hranicích budou ještě více řinčet zbraně. Zcela očekávám, že americké síly budou rozmístěny v pobaltských státech trvale (nikoli na základě rotace). Letadla USAF a lodě námořnictva Spojených států budou i nadále obtěžovat ruskou obranu pod záminkou „klidného proplutí“, „svobodné plavby“, atd.

Vzhledem k tomu, že Bidenova administrativa je „výčet“ židovských a ukrajinských extremistů (to je kombinace!), a protože Biden se osobně angažuje na Ukrajině (spolu se synem Hunterem), můžeme také očekávat **rychlý úpadek politické situace na Ukrajině** a dokonce ještě více provokací, než za Trumpa. Jak sami říkají, tito lidé budou **„bojovat s Ruskem až do posledního Ukrajince“**.

Nic z toho nebude mít žádný přímý dopad na Rusko (podrobná diskuse [viz zde](#)). To však neznamená, že by Rusko mělo i nadále předstírat, že to je „jako obvykle“, a přijímat ránu za ranou. Proč? Z mnoha důvodů:

Existuje spousta důkazů o tom, že ruský lid už začíná být otráven tím, co vnímá spíše jako **slabý**, ne-li ubohý postoj ruských představitelů, zejména vůči neustálé záplavě drobných a obtěžujících opatření proti zájmům Ruska. Lidem na Západě se tohle nikdy neříká (koneckonců posláním korporátních médií není informovat), ale „vlastenecká“ opozice vůči Kremlu je mnohem nebezpečnější, než právě ta beznadějně zdiskreditovaná prozápadní „liberální“ opozice (více o tom níže). Nyní se pravidelně objevují výzvy po mnohem energičtějším „zakročení“, také od spíše mainstreamových politiků.

Existuje rovněž spousta důkazů o tom, že „Bidenův gang“ bude chtít nejen plně obnovit politiku Obamovy éry vůči **Ukrajině** (vyvolat více násilných incidentů, podpořit ukrajinské nacisty), ale že tato politika bude nyní rozšířena i na Bělorusko. Fakt, že tato politika pravděpodobně neuspěje, neznamená, že by nejlepší reakcí Ruska mělo být udržování pozice „počkej a uvidíš“. Je celkem zřejmé, že jakoukoli formu zdrženlivosti ze strany Ruska si západní propagandistická mašinérie vysvětluje jako „slabost“. Jakákoli další „zdrženlivost“ způsobí, že pro Rusko a pro Putina osobně budou věci ještě horší a nebezpečnější. Jinými slovy, **v této době „zdrženlivost“ pouze vyvolá větší agresi**. Navíc rok 2021 je rokem **ruských parlamentních voleb**. Bez ohledu na to, co Rusko udělá, nehledě na to, jak transparentní nebo nezfalšovatelné volby budou, Západ využije této příležitosti k pokusu o násilné nepokoje v ulicích Ruska ještě před volbami, a po volbách Západ prohlásí, že ruské volby byly „nedemokratické,“ a bude nadále pokračovat v „podporování správných demokratických aspirací ruského lidu“ (zejména ruských homosexuálů, samozřejmě!), a tak podobně.

Na závěr je docela jasné, že Bidenův kabinet sdružuje smetánku sionistických rusofobů z amerického *deep state*. Tito lidé se vyznačují následujícími, velmi nebezpečnými rysy:

narcistická a mesiášská, rasistická sebeláska; rasistická nenávisť vůči celému lidstvu, „nařízená Bohem“; osobní/rodinná minulost, vyznačující se nenávisť k Rusku; hluboká angažovanost v mnoha ukrajinských korupčních schématech; téměř naprostá neschopnost chápat důsledky a povahu války v kombinaci s klamnou vírou v nezranitelnost a beztrestnost (přičemž to první není pravda, to druhé ano, tedy alespoň doposud), atd. To je velmi nebezpečná kombinace, bez přehánění!

Pravdou je, že pseudoliberalové patří k nejnebezpečnějším tvorům na světě. Ano, jejich současná „geopolitická sada nástrojů“ (USA a anglosionistické impérium) je slabá, ale to neznamená, že Rusko (nebo zbytek světa) může tyto nebezpečné psychopaty jednoduše ignorovat.

Dobrou (nebo dokonce vynikající!) zprávou je, že Trump dal Rusku další čtyři roky, aby se připravilo na to, co přijde potom, a že tandem Rusko + Čína je dnes v mnohem lepší formě, než před čtyřmi lety. Například **vnitřní bezpečnost Ruska je nyní zdaleka nejlepší**, o čemž svědčí skutečnost, že na ruském federálním „seznamu hledaných osob“ není žádný čečenský státní příslušník; samozvaný „poslední emír Kavkazu“ **Aslan Bjutukajev** byl zabit 20. ledna, což umožnilo Ramzanovi Kadyrovovi „**vyhlásit úplné vítězství nad terorismem**“). Jednoduše řečeno, každý Čečenec, který se kdy v Rusku dopustil teroristického činu, byl identifikován a nyní je buď mrtvý (většina z nich) nebo uvězněný (pouze několik). Navzdory těmto úspěchům si nejsem jistý „úplným vítězstvím nad terorismem“, protože v několika regionech Ruska stále existují násilné skupiny. Kromě toho, kdyby se speciální jednotky „osy laskavosti“ (USA/Izrael/Saúdská Arábie, někdy se k nim přidružuje země, kterou mnoho Rusů považuje za „slabou Británii“) rozhodly znovu zažehnout povstání v Rusku, mohly by mít přinejmenším nějaký úspěch, zejména zpočátku. Ruská Federální služba bezpečnosti/Federální ochranná služba by raději neměly stahovat své hlídky, a to především v Dagestánu, na Dálném východě, na Krymu a v moskevském regionu!

V čistě vojenských termínech je Rusko zcela „nedosažitelné“ pro ozbrojené síly Spojených států, a to i v případě, že připočítáme EU/NATO. O tomhle jsem již napsal hodně, proto zde nebudu nic z toho opakovat. Postačí říci, že Rusko má nyní nejlepší ozbrojené síly, jaké kdy za poslední desetiletí mělo, zatímco USA mají obrovskou, skutečně groteskně nafouklou armádu, ale ne takovou, která by dokázala něco jiného, než zabíjet (a to většinou civilisty). I když se podíváme jen na jaderné strategické síly Ruska, tak ty jsou nejméně o deset let, ne-li více, před Západem. Je to poprvé od druhé světové války, kdy je Rusko tak mocné, a nyní může sklízet mnoho výhod, které mu přináší vojenskou bezpečnost.

S tím, co zde bylo řečeno, mohu nyní prohlásit, že jsem vždy osobně bránil to, co nazývám „zdrženlivost“ Kremlu, a to z prostého důvodu: Když se podívám na celkovou moc (nejen vojenskou!) Ruska a anglosionistického impéria, stále vnímám to druhé jako mnohem silnější. Avšak musím přiznat, že **trend tohoto vztahu je pozitivní, to znamená, že za posledních zhruba deset let se Rusko stalo mnohem, mnohem silnější, zatímco USA a impérium se staly mnohem, mnohem slabší**. Během Bidenova prezidentství se tento trend pouze urychlí.

Nyní nastal čas, aby Rusko přizpůsobilo svou politiku této nové realitě.

Úplně první věc, kterou by měl Kreml změnit, je jazyk, rétorika. Ano, „zdrženlivost“ je dobrá věc, zvláště když mezi možnými důsledky jakékoli krize může být eskalace do totální války, ale „zdrženlivost“ nemůže být cílem sama o sobě. Například když USA + NATO objektivně představují velkou protiruskou hrozbu (už jen proto, že jsou slabí a mohou spoléhat pouze na to, že je ochrání jejich jaderné zbraně!). Stejně tak ohavný „Banderastán“, který ukrajinští nacisté vytvořili ze staré dobré Ukrajiny, není pro Rusko vůbec žádnou hrozbou. Proč tedy vážně neutáhnout pár ekonomických šroubů, aby ukrajinští nacisté měli pocit, že jejich nikdy nekončící proud urážek a (prázdných) hrozeb může mít nějaké důsledky?

Další věc je, že **Kreml potřebuje spojovat silná slova se silnými činy!**

Právě tuto neděli (24. ledna) se velvyslanectví USA v Moskvě zapojilo do otevřeného koordinování (malých, ale násilných a nezákonných!) nepokojů v Moskvě, stejně jako to udělal kanál NEXTA Telegram v Bělorusku. Jak na to reagoval Kreml? Ruské ministerstvo zahraničí nařídilo americkým diplomatům, aby se dostavili do budovy Ministerstva zahraničí, a... dali jim nótu s důrazným protestem.

A to je vše?!

Myslím si, že všichni na americkém velvyslanectví v Moskvě kašlou na ruské protesty. Pokud něco, tak američtí „diplomaté“ se při každém takovém protestu pravděpodobně jen dobře zasmějí. A každý to ví, včetně ruských diplomatů. Proč se tedy drží tak chabé „komunikační linie“?

Ruské námořnictvo nedávno poskytlo velmi dobrý příklad toho, jak dobré slovo může mít mnohem větší účinek, když je podpořeno nějakou dobrou akcí: vzpomeňte si, když (ze všech možných příkladů!) americký torpédoborec **USS John McCain** nedávno narušil ruské námořní hranice. Ruské námořnictvo nařídilo torpédoborci, aby se stáhl, ale dodalo, že velká ruská protiponorková loď (v západní terminologii „torpédoborec“) **Admirál Vinogradov** do jejich torpédoborce **McCain** „narází“, pokud nebudou toto varování respektovat. Netřeba dodat, že McCain velmi rychle zmizel (námořnictvo Spojených států již podobnou situaci v minulosti zažilo, viz zde). Problém s „naražením“, přinejmenším pro námořnictvo USA, spočívá v tom, že stěží můžete odpovědět zahájením palby, neboť to by bylo skutečně sebevražedné přímo v ruských vodách a poblíž (silně opevněného) ruského pobřeží. Pokud jde o Rusy, tak ti jsou dost „šílení“ na to, aby to udělali, i když by jejich loď byla menší (zeptejte se jakéhokoli amerického námořníka, který sloužil na americké ponorce, oni s tím mají zkušenost!). Pravda je jednoduše taková, že ruští námořníci to „myslí vážně“ (bránit svou rodnou zemi), zatímco američtí námořníci, no, jak bych to měl říct? Skutečně hodně chtějí „ukazovat svou vlajku“ a „bránit principy“, ale ne v případě, kdy by se mohli vážně zranit. To je prostě fakt. Z ruského pohledu vstup do armády znamená, že je třeba akceptovat s tím související bolest a smrt. Tisíc let válčení skutečně zanechalo otisk na ruské kolektivní psychice.

Poznámka: Mimochodem, spousta Američanů ráda opakuje tato památná slova, která pronesl generál Patton: „Žádný bastard nikdy nevyhrál válku tím, že by zemřel pro svoji zemi. Vyhrál ji tím, že donutil jiného pitomce, aby on zemřel pro tu svou.“ To je čistý aforismus a velmi se hodí k typicky americkému pohledu na válčení. Je to ale téměř naprosto chybné, jak by vám řekl každý ruský, iránský voják nebo bojovník Hizballáhu – tohle *není* ten pravý způsob, jak vyhrávat války. Ve skutečnosti je tohle způsob, jak je prohrát. A to je důvod, proč domnělí „pitomci“ znovu a znovu dávají americkým jednotkám na frak...

Přinejmenším nyní je nejvyšší čas na to, aby se snížil počet amerických úředníků v Rusku. **Mluvím samozřejmě o diplomatech, ale také o celém zvěřinci „dobrovolníků“, „nevládních organizacích“ a samozřejmě nejvíce o amerických „novinářích“, akreditovaných v Rusku.** Snížením jejich počtu bude pro Federální službu bezpečnosti/Federální ochrannou službu snazší bedlivě sledovat ty ostatní.

Dále bych také ukázal velkému počtu „hostů“ EU dveře: koneckonců, proč je zdržovat v tomto děsivém Putinově Mordoru? Pošleme je zpět na „svobodu“, o kterou se očividně tolik starají (přinejmenším tehdy, když jsou v Rusku; pokud jsou v Paříži, Berlíně nebo Rotterdamu, tak už je to tolik nezajímá).

Poznámka: Upřímně řečeno, lídři EU dočista zešíleli. EU nyní vážně uvažuje o tom, že by zrušila téměř dokončený plynovod Nord Stream 2 kvůli nesmyslnému ohledně Navalného! Obětovat projekt v hodnotě několika miliard dolarů, který má zásadní význam pro hospodářství EU, kvůli osudu jednoho naprosto neinspirujícího a falešného pseudodisidenta, jehož podporuje v Rusku méně než jedno procento lidí (jak ukazuje miniaturní dav lidí, kteří se na jeho podporu násilně vzbouřili). Lídři EU nejsou ani schopní ocenit, že Rusko potřebuje Nord Stream 2 mnohem méně, než EU, protože hlavní plány Ruska v oblasti plynu jsou plně zaměřeny na Čínu. Rusové mají ohledně těchto výhrůžek ze strany EU dobré přirovnání: „*snažit se vyděsit ježka bosou nohou!*“. Podle mého názoru by EU potřebovala zvýšený dohled, aby nespáchala sebevraždu.

Upřímně řečeno, celá tato západní „fauna“ si zvykla žít v Rusku, přičemž si vydělává na živobytí tím, že nenávidí Rusko. V 80. letech z toho většinou vyšli dobře, v 90. letech jim to zcela vyšlo, a za posledních dvacet let toho Kreml udělal žalostně málo, aby to změnil. Myslím si, že „poselství“ (lidé ze Západu milují „poselství“) z Kremlu by mělo znít prostě: **žít a pracovat v Rusku není právo, ale privilegium.** Pokud se neumíte chovat slušně, tak jste přesáhli dobu, kdy jste tu vítáni. V současné situaci by Západ z tohoto druhu politiky ztratil mnohem více, než Rusko (zejména proto, že ruští diplomaté byli již vyhoštěni a budovy

ruských konzulátů byly protiprávně uzavřeny).

Další věc je, že Rusko musí reagovat na hru USA, v níž vždy jeden získá a druhý ztratí, ale nikoli přijetím takové logiky. Hlavní problém s nastavením této hry spočívá v tom, že je extrémně nehospodárná: strana, která je do hry zapojena, musí vynaložit spoustu času a úsilí ve snaze popřít *jakékoli* vítězství druhé strany, dokonce i mírně pozitivní vývoj. Rusko by místo toho mělo sestavit přesný seznam zranitelných a důležitých cílů impéria, a poté zaměřit své zdroje a energii na odepření a zamítnutí těchto cílů. Takovéto plně soustředěné úsilí je mnohem efektivnější, než jakési „otravování celého spektra“, což obvykle dělají USA. **Dobrá zpráva, přinejmenším pro Rusko, je, že USA jsou zranitelné i slabé, a to jak ekonomicky, vojensky, kulturně, tak sociálně - v jaké oblasti chcete.** Pokud jde o impérium, to je již nějakou dobu mrtvé: jednoduše přestalo před nějakou dobou fungovat jako impérium. Opět lze říci, že tato realita je pečlivě ukryta v tom, čemu říkám „zóna A“, ale v zóně B to všichni vědí, i když předstírají opak.

Poznámka: Ideální místo, které by pomohlo Rusku k významné změně, by byl Írán. I když jsou Íránci extrémně sofistikovaní hráči, jak jejich diplomaté, tak armáda, nutně potřebují pomoc Ruska, zejména v takových oblastech, jako jsou systémy včasného varování, zaměřování, radary, které dohlédnou za horizont, protivzdušná obrana (pozemní i letecká), protiponorkové zbraně, pobřežní obrana, atd. – pokračovat můžete sami! Írán je zdaleka nejdůležitější zemí na Středním východě, a proto je neustále ohrožován „osou laskavosti“. Rusko dosud nepřijalo strategické rozhodnutí poskytnout Íránu tyto prostředky, aby bylo v bezpečí, alespoň částečně, aby mohli v případě potřeby vyvinout tlak na Teherán (ruské a íránské cíle v Sýrii jsou do jisté míry podobné, ale také v něčem odlišné).

A konečně Kreml se musí začít více věnovat argumentům „vlastenecké opozice“. Za prvé, hodně argumentů této vlastenecké opozice je správných, takže rozumné by bylo vyslechnout si je. Za druhé, některé z těchto argumentů jsou chybné, ale nelze je ignorovat: tyto argumenty vyžadují protiargumenty. Jednoduše předpokládat, že ruský lid bude vždy za každou cenu podporovat Kreml, je klamné a nebezpečné. A konečně, některé z těchto argumentů jsou založeny na mylných představách a slouží pouze zájmům bloku USA/EU/NATO. Fakt, že jim někteří Rusové upřímně věří a šíří je, je nebezpečnou známkou toho, jak snadno některé části ruské společnosti ještě podléhají americkým „psychologickým operacím“, sdělujícím jen vybrané informace. Z těchto důvodů musí Kreml změnit PR politiku, která je upřímně řečeno zastaralá a někdy dokonce toxická.

Poznámka: V současnosti existují v Rusku tři základní druhy opozice: falešná opozice v Dumě, která hodně mluví, ale v zásadě podporuje Kreml, nesystémová

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

proamerická/EU opozice, která pravděpodobně mluví za jedno procento ruského lidu a nesystémová „vlastenecká“ opozice, která je také poměrně malá, ale která skutečně potřebuje zastoupení v Dumě a měla by se stát „součástí systému institucí“ (na rozdíl od současné „one man show“) Ruska.

V žádném případě nenavrhuji, aby Rusko začalo s konfrontací nebo provokací. Rusko jen potřebuje být méně „diplomatické“ a mnohem důraznější při obraně svých zájmů. To pro změnu znamená dvě věci: ruští představitelé musí při jednání se západními imperialisty změnit svůj poněkud zdrženlivý a ostýchavý tón; za druhé, ruští představitelé musí podpořit svá slova skutečnými, měřitelnými činy.

Závěr: Poučit se ze svých chyb

V dějinách Ruska je mnoho případů, kdy diplomaté jednoduše promarnili své úsilí a úspěchy, kterých dosáhla ruská armáda. Ruská armáda z toho důvodu používá rčení „*krev některých byla prolita kvůli nekompetentnosti ostatních*“ (jiná verze: „*někteří se museli stát hrdiny, aby napravili to, co způsobili zbabělci*“). A konečně, pokud existuje v ruských dějinách jedna věc, jejíž pravdivost se ukázala nade vší pochybnost, pak je to ta, že vnitřní nepřítel je mnohem, mnohem nebezpečnější, než ten vnější.

Vždy jsem tvrdil, že impérium a Rusko jsou ve válce přinejmenším od roku 2014. Není to samozřejmě čistě vojenská třetí světová válka, ale válka, která je z 80 % ekonomická, z 15 % informační a pouze z 5 % kinetická. Je to nicméně totální/existenční válka, která skončí tím, že zůstane jen jedna strana, ta druhá zmizí. Pro Rusko je to válka o přežití ruské civilizační říše, což je stěžejní drobná záležitost. Kromě toho by se tato válka (s 80/15/5 procenty) mohla rychle změnit na kinetickou s 0/0/100 procenty. Rusko tedy muselo být opravdu velmi opatrné. Nyní, zhruba o sedm nebo osm let později, vidíme, že Rusko vítězí, což je velmi dobré. Ale tato válka ještě zdaleka není u konce, takovéto procesy jsou velmi pomalé a Rusko nemůže jednoduše předpokládat, že „spíše to stejné“ bude stačit na vítězství. Celkově vzato byla dosud ruská politika vůči kolektivnímu Západu jednak rozumná, jednak velmi účinná, ale nyní nastal čas na významnou změnu. Pokud by Kreml ignoroval tyto měnící se okolnosti, potom by Rusko mohlo být znovu donuceno řešit pomocí armády to, co diplomaté nedokázali ochránit a uchovat. Pokud Bůh dá, Putin bude dbát ponaučení z dějin Ruska.

Analýza With „Biden“ in the White House, the Kremlin Now Needs to Change Gear vyšla na stránkách Unz Review 27. ledna 2021. Český překlad S „Bidenem“ v Bílém domě musí nyní Kreml přeradit rychlost byl převzat ze stránek Zvědavec.org. Stránky Zvědavec.org můžete podpořit **zde**.